

[Ole Espersen]

udtryk for en mindre hensyntagen til typisk grønlandske arrestanter og detentionsanbringte end til syddanske.

Spørgeren må forvente, at den ordning, der blev truffet beslutning om i 1981, omgående etableres på ny.

Svar (14/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I justitsministeriets besvarelse den 17. juli 1984 af retsudvalgets spørgsmål nr. 165 af 28. maj 1984 (Alm. del – bilag 148) oplystes bl.a., at politimesteren i Grønland over for justitsministeriet havde oplyst, at der hele døgnet føres fornødent tilsyn med de indsatte i detentionen i Godthåb efter stationsleders eller den vagthavendes skøn.

I justitsministeriets besvarelse den 19. september 1984 af retsudvalgets spørgsmål nr. 268 af 2. august 1984 oplystes bl.a. videre, at politimesteren i Grønland havde oplyst, at detentionen normalt konstant er bemanded med politipersonale, der fører tilsyn med de indsatte. I ganske enkelte tilfælde, hvor det dissepolable politipersonale har været brugt til presserende arbejdsopgaver, har de indsatte i detentionen kortvarigt været uden opsyn.

Politimesteren i Grønland har supplerende tilføjet, at retningslinierne for bemanning af politistationen ikke er ændret siden 1981. I de tilfælde, hvor det f.eks. på grund af en alvorlig ulykke eller forbrydelse eller risiko herfor er uundgåeligt, at alle tilstedeværende polititjenestemænd må sættes ind på løsningen af den pågældende politiopgave, tilkalderes efter fast procedure yderligere politipersonale til politistationen.

Jeg er naturligvis enig med spørgeren i, at det er vigtigt at drage omsorg for, at der er det bedst mulige tilsyn med de indsatte i detentionen. Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 268 søger politimesteren og rigspolitichefen i overensstemmelse hermed at udvide politistyrken, således at det kan sikres, at der under alle omstændigheder kan være personale til stede på politistationen.

Spm. nr. S 246

Til *justitsministeren* (9/11 84) af:

Lenger (VS):

»Vil ministeren oplyse, hvilke forhold der kan føre til, at en udenlandsk statsborger nægtes midlertidigt indrejsevisum med begrundelsen »sikkerhedsrisiko«?»

Begrundelse

Spørgeren har kendskab til en konkret sag, hvor en dansk kvinde i forbindelse med udøvelse af humanitært arbejde i Mellemøsten har mødt en sydyemenitisk statsborger, som hun senere har giftet sig med. Denne mand udøver p.t. et liberalt erhverv i Aden, mens kvinden bor og arbejder i Danmark.

De blev gift i Danmark for ca. 1½ år siden, idet manden opholdt sig her i 2½ måned på turistvisum. Det var planlagt, at manden igen skulle møde sin danske kone i begyndelsen af 1984, hvor hun skulle føde deres barn.

Dette besøg blev imidlertid nægtet, ligesom yderligere et besøg er nægtet. Begge gange er begrundelsen »sikkerhedsrisiko« anvendt. Om det første indrejsevisum – for 1½ år siden – har de danske myndigheder oplyst, at dette skyldtes en fejltagelse!

Netop begrundelsen »sikkerhedsrisiko« indebærer, at parret står fuldstændig retsløst. De har ikke nogen mulighed for aktindsigt, og derfor har de heller ikke mulighed for at tage til genmæle, såfremt grundlaget for afvisningen indeholder ukorrekte oplysninger.

Spørgeren har orienteret sig grundigt i sagen og kan oplyse, at der ikke for spørgeren er oplyst forhold, som kan gøre manden til noget sikkerhedsproblem – og da i særdeleshed ikke, når man tænker på, hvem der – i øvrigt til spørgerens tilfredshed – har fået indrejsevisum i tidens løb. Den pågældende mand har ikke siden 1973 udøvet politisk virksomhed, og med ophold i Aden befinder han sig langt fra Mellemøstens brændpunkt.

Derfor ønskes oplyst, hvilke forhold der kan medføre, at ministeren anvender begrundelsen »sikkerhedsrisiko« for at give afslag på en ansøgning om indrejsetilladelse.

Svar (19/11 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

En udenlandsk statsborger, der skønnes at være til fare for statens sikkerhed, kan afvises ved indrejsen eller – hvis indrejse har